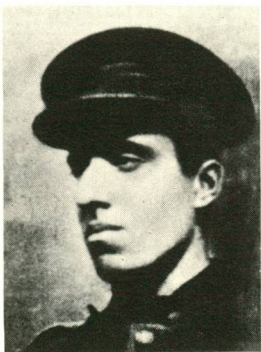

BONINGE, Lodewijk de, frontsoldaat (Antwerpen 26 november 1896 - Sint-Joris bij Nieuwpoort 7 mei 1918).

Opgegroeid in een Franstalig milieu te Wevelgem, studeert te Kortrijk. Op 24 februari 1914 treedt hij in het noviciaat bij de Witte Paters van Afrika te Boechout bij Antwerpen. Zet in september 1914 zijn studies voort aan het seminarie te Esch bij Boxtel (Nederland) en wordt er, ingevolge de wet van 6 november 1915, onder de Belgische wapens geroepen. Na zijn opleidingsperiode te Auvoours komt hij op 29 mei 1916 als brancardier aan het front. Hij sticht er een frontblaadje voor Wevel-

gem *De Leiekerels*, waarin hij aanvankelijk een Vlaams-passieve houding aanneemt. Zijn ervaringen aan het front en de lezing van de eerste Open Brief van de Frontbeweging brengen hem tot een meer radicale houding. Omstreeks Kerstmis 1917 sluit hij zich aan bij de Frontbeweging. Na de „vliegtocht” van 11 januari 1918 te Hondschote aangehouden, wordt hij op 20 februari veroordeeld tot 7 maanden gevangenis en 100 fr. boete, tijdens het Proces van de 6^e Legerafdeling. Op 16 maart wordt deze uitspraak in beroep teruggebracht tot 6 maanden voorwaardelijk. Na zijn dood vond men in zijn doorschoten brieven tas zijn testament van 22 april 1918 een belijdenis van zijn liefde voor Vlaanderen, dat thans in de IJzertoren rust. Op 16 juli 1921 werd zijn stoffelijk overschot overgebracht naar Wevelgem. De familie weigerde het later in de crypte van de IJzertoren te laten bijzeten omdat hij uit een franskiljons milieu stamde.

LITERATUUR: *De Offergang van Lode de Boninge en Frans van der Linden door een frontmakker* (1934).

LUC SCHEPENS